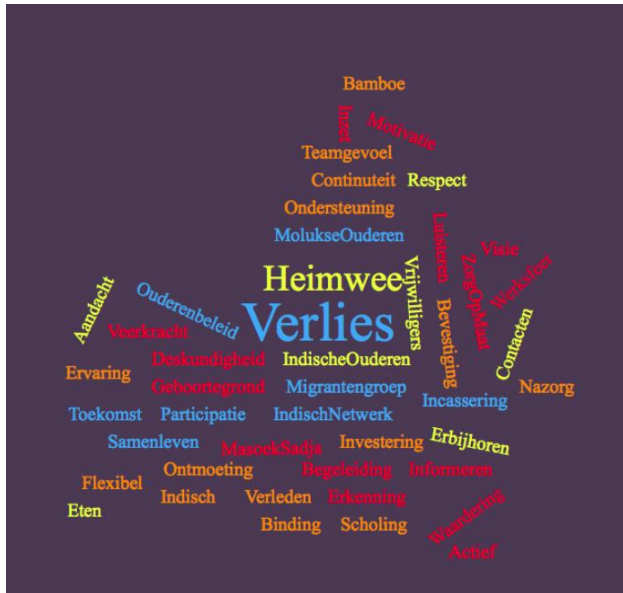

Vrijwilligerswerk bij Indisch en Molukse ouderen in Eindhoven

'Je moet elkaar kunnen vinden. Maar om elkaar te vinden heb je een breed netwerk nodig'. Na een uitgebreid gesprek met Joyce Radese en Sylvia Huisman ben ik er van overtuigd dat veel van het Eindhovense succes afhangt van bevoegenheid en inzet.

Mensen die geloven in wat ze doen en wat ze voor elkaar kunnen krijgen bepalen vaak of activiteiten van de grond komen. Een relatief korte en enthousiaste voorbereiding kan al heel effectief zijn leer ik.

Belangrijke vragen als waarom wordt er gekozen voor het werken met vrijwilligers? Vormen ze een welkome aanvulling op het werk van professionals om verschraving tegen te gaan of zijn vrijwilligers de bestaansgrond van de organisatie en kun je zonder hen niet functioneren?

En waarom kiest een vrijwilliger voor een bepaalde organisatie? In veel gevallen zal vrijwilligerswerk voor Indisch en Molukse ouderen te maken hebben met de affiniteit die er bij de vrijwilliger is met de

eigen groep of door bekendheid vanuit je eigen familie of schoonfamilie. Zien dat ouderen zich beter voelen als ze door herkenbare activiteiten gelukkiger ogen kan een goede drijfveer zijn.

Wat de reden ook is: erkenning en waardering om mensen te binden aan je organisatie is van cruciaal belang in deze tijd. Daarnaast zijn voor de Eindhovense werkwijze kennis van cultuur, geschiedenis en problematiek van de Indische doelgroep onontbeerlijk.

In een periode waarin vrijwilligerswerk van steeds grotere betekenis wordt, kan het handig zijn bij elkaar in de keukens te kijken om geïnspireerd te raken door verhalen van anderen.

Zulke verhalen zijn die van Sylvia Huisman en Joyce Radese uit Eindhoven.

